

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 1 grudnia 2016 r.

Poz. 7440

UCHWAŁA NR 22/1225/2016 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 15 listopada 2016 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 561) oraz z art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, z późn. zm.), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

stwierdza nieważność

wyrażenia : „użytkowej” w § 1 ust. 1 lit „d” uchwały Nr XXIX/125/2016 Rady Gminy Łęka Opatowska z dnia 24 października 2016 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości z powodu naruszenia art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. „d” w związku z art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1992 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 716, z późn.zm.).

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą, doręczoną tut. Izbie w dniu 3 listopada 2016 r., Rada Gminy Łęka Opatowska powołując się na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1992 r. o podatkach i opłatach lokalnych w związku z obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 28 lipca 2016 r. w sprawie górnych stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych w 2017 r. (M. P. z 2016 r., poz. 779) określiła stawki podatku od nieruchomości na terenie Gminy Łęka Opatowska. Rozpatrując sprawę przedmiotowej uchwały w dniu 15 listopada 2016 r., Kolegium Izby po zapoznaniu się z treścią uchwały ustaliło i zważyło co następuje:

Postanowieniem § 1 ust. 1, ust. 2 i ust. 3, Rada Gminy uchwaliła stawki podatku od nieruchomości. Nowe stawki podatku co wynika z postanowień § 3 uchwały obowiązywać będą z dniem 1 stycznia 2017 r. Uchwalone stawki podatku od nieruchomości nie przekraczają górnych granic stawek określonych w obwieszczeniu Ministra Finansów z dnia 28 lipca 2016 r.

W § 1 ust. 1 lit. „d” uchwały przedmiot opodatkowania określony został w sposób odmienny aniżeli wynika to z przepisu art. 5 ust. 1, pkt 1 lit. „d” ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie z treścią tego przepisu, rada gminy, w drodze uchwały, określa wysokość stawek podatku od nieruchomości, z tym że stawki nie mogą przekroczyć rocznie: 1) od gruntów: (...) niezabudowanych objętych obszarem rewitalizacji, o którym mowa w ustawie z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U. poz. 1777), i położonych na terenach, dla których miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przewiduje przeznaczenie pod zabudowę mieszkaniową, usługową albo zabudowę o przeznaczeniu mieszanym obejmującym wyłącznie te rodzaje zabudowy, jeżeli od dnia wejścia w życie tego planu w odniesieniu do tych gruntów upłynął okres 4 lat, a w tym czasie nie zakończono budowy zgodnie z przepisami prawa budowlanego – 2,98 zł od 1 m² powierzchni; (...)”.

Tymczasem w postanowieniu § 1 ust. 1 lit. „d” uchwały Rady, przedmiot opodatkowania określony został następująco: „od gruntów: (...) niezabudowanych objętych obszarem rewitalizacji, o którym mowa w ustawie z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U. poz. 1777), i położonych na terenach, dla których miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przewiduje przeznaczenie pod zabudowę

mieszkaniową, usługową albo zabudowę o przeznaczeniu mieszanym obejmującym wyłącznie te rodzaje zabudowy, jeżeli do dnia wejścia w życie tego planu w odniesieniu do tych gruntów upłynął okres 4 lat, a w tym czasie nie zakończono budowy zgodnie z przepisami prawa budowlanego – 2,98 zł od 1 m² powierzchni użytkowej”.

Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych w odniesieniu do gruntów nie posługuje się pojęciem „powierzchni użytkowej”. Wynika to z przepisu art. 4 ust. 1 ustawy.

W myśl, którego podstawę opodatkowania stanowi:

- 1) dla gruntów - powierzchnia;
- 2) dla budynków lub ich części - powierzchnia użytkowa;
- 3) dla budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 4-6 - wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych - ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego.

Ponadto Kolegium Izby wskazuje na konieczność sprostowania błędu pisarskiego w postanowieniu § 1 ust. 1 lit. „d” uchwały, w którym posłużono się wyrażeniem: „(...) jeżeli do dnia wejścia w życie tego planu(...)”, zamiast zgodnie z ustawą o podatkach i opłatach lokalnych wyrażeniem: (...) jeżeli od dnia wejścia w życie tego planu (...).

Kolegium Izby wskazuje, iż uchwała sprawie określenia stawek podatku od nieruchomości należy do kategorii uchwał zaliczanych do prawa miejscowego, zatem jej postanowienia winny być precyzyjne i mieć legalne sformułowania wynikające z powszechnie obowiązujących przepisów, w tym przypadku będzie to ustawa o podatkach i opłatach lokalnych.

Mając powyższe na względzie postanowiono jak w sentencji uchwały.

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

Przewodnicząca
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska